

Hovedet under en Strid med Forvalteren. Ved Samtale gennem Tolken blev denne Erstatning senere foreslaaet forhøjet til 50 Kr. Nu siges det i „Social-Demokraten“, at denne Sag hermed var afsluttet. Her foreligger for saa vidt en Unøjagtighed, som Forvalteren modsatte sig at betale denne Erstatning, og Sagen saaledes ikke kunde afsluttes; men det faktiske Forhold var dog det, at Øvrigheden var rede til at slutte Sagen med denne Erstatning til vedkommende Arbejder paa 20 eller 50 Kr., som det senere blev forhøjet til. Om Tiltale overfor Forvalteren, der havde øvet denne Udaad overfor Arbejderen, var der ikke Tale, tværtimod fortæller Forvalteren nu, at han handlede i Nødværge, uagtet det er en bekendt Sag, at den Kæp, som Arbejderen havde i Haanden, var fratagen ham, før Forvalteren slog ham det omtalte Saar i Hovedet. Det siges altsaa, at Sagen ikke er afsluttet, men Forholdet er dog det, at den vedkommende Arbejder forlængst er sendt ud af Riget, vistnok som subsistensløs. Sagen skal altsaa gaa sin Gang, uden at den Part, som er den forholdsvis interessanteste, den Person, der fik Saaret i Hovedet, er til Stede under Sagens Behandling. Det forekommer mig at være en ganske urimelig Fremgangsmaade, at man først skiller sig af med Manden, som er bleven slaaget, og derefter fortsætter Behandlingen af Sagen, der eventuelt kan ende med, at der slet ingen Erstatning skal udredes, at Arbejderen maaske skal straffes, hvad han naturligvis ikke kan blive, da han ikke er i Landet. Det ubeføjede i „Social-Demokraten“s Fremstilling kan jeg ikke faa fat paa. Den mindre væsentlige Uoverensstemmelse med Hensyn til, om Sagen var afsluttet eller ej med den paagældende Erstatning, forekommer mig at være uden større Betydning med Hensyn til selve Forholdet.

Den anden Sag, som omtales, Sagen fra Ulriksdal ved Nysted, drejer sig om en Forvalter, der blev beskyldt for at have slaaget en frugtsommelig Kone over Maven med en Stok. Der har været forskellige Udsagn fremme i denne Sag. Nogle sige, at han har slaaget hende, andre, at han kun har skubbet til hende. I alt Fald opstod der som Følge af Forvalterens Handling Klammeri mellem denne og Konens Mand; under denne Strid blev Forvalterens Finger slaaget, og som Følge deraf blev den vedkommende Kones Mand tiltalt. Forvalteren, der faktisk har gjort et eller andet ved Konen, har jeg ikke set er

bleven tiltalt, men denne Mand, der søger at værgе sin Kone overfor Forvalterens Angreb — enten dette Angreb nu blev ført med en Stok eller ved et Skub, er mindre væsentligt — bliver tiltalt. I denne Sag gik det saaledes til, at Øvrigheden tog ud paa Ulriksdal og holdt Forhør. Derude var der to Polakker, som vidnede imod Forvalteren, idet de afgav en Forklaring om hans Overfald paa Konen, som ikke var i hans Favør. Efter at dette Forhør var til Ende, satte Øvrighedspersonerne sig ind og spiste Frokost med Forvalteren — han er en Søn af Forpagteren — som altsaa i dette Øjeblik var stemplet som en Mand, der havde øvet Overfald overfor en værgeløs og frugtsommelig Kvinde; det generede dem ikke. De havde neppe sat sig til at spise Frokost sammen med en Polak, der havde været tiltalt paa samme Maade som Forvalteren. Om de have talt om Sagen der, ved man naturligvis ikke, udenforstaaende have jo ikke faaet Lov til at lytte til. Saa blev de to Polakker tagne med til Nysted og igen tagne i Forhør, og ved dette lykkedes det at faa en Forklaring af dem, som gik imod den tidligere paa Ulriksdal. Da det var besørget, sendte man de to Polakker hjem som subsistensløse. Det forekommer mig at være en højst ejendommelig Retspraksis overfor polske Arbejdere. Man sender de Vidner bort, som i det ene Øjeblik have givet en Forklaring, som gaar imod, og bag efter en Forklaring, som er i Favør af Forvalteren. Derefter ere de ikke mere til Nytte, saa sendes de hjem. Det forekommer mig ikke at være en Retspleje, som man kunde forlange den i et højt oplyst Land som Danmark, under en saa højt oplyst Justitsministers Ledelse, som vi have.

Jeg har ganske vist ikke personlig læst Forhørsudskriften i denne Sag, men jeg har talt med en Mand, som har læst den, og om hvis Udsagn jeg ikke har Grund til at tvivle. Han meddelte mig, at Forhørsudskriften indeholder Oplysning om, at den paagældende Kone var frugtsommelig og var i Svangerskabets — han kan ikke bestemt huske, om det var femte eller sjette Maaned. Endvidere indeholder Forhørsudskriften en Lægeerklæring, hvoraf det fremgaar, at der ved Lægens Undersøgelse af den paagældende Kvinde fandtes Mærker som af Slag under det nederste Ribben. Det er blevet til ingenting i den Fremstilling og det Angreb, der forleden blev fremsat overfor „Social-Demokraten“. Det hedder i de Udtalelser, der faldt, at